

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/58/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201587
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2222201587.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Matúša Staríčka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov: matky - A. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. L. XXX, toho času bytom G. L. XXX, zastúpenej JUDr. Ildikó Uleklovou, advokátkou, so sídlom Jesenského 5026/13A, Dunajská Streda, a otca - Bc. D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. nám. XXXX/XX, G. R., zastúpený JUDr. Albínou Vágóovou, advokátkou, so sídlom Ružová 265, Dunajská Streda, o návrhu otca na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 8. júna 2022, č.k. 12P/83/2022-47, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal rozšírenia d úpravy styku s maloletým, zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), a § 360 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), vecne tým, že nebola osvedčená potreba nariadenia neodkladného opatrenia požadovaného navrhovateľom. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že otec sa návrhom, doručeným súdu dňa 11.05.2022, domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a súčasne nariadenia neodkladného opatrenia, v ktorom žiadal v rozsahu presne špecifikovaného v návrhu, rozšíriť jeho bežný styk s maloletým, aj styk počas prázdnin a sviatkov, a tiež upraviť ich styk cez telekomunikačné prostriedky videohovorom uskutočneným z mobilného telefónneho čísla prostredníctvom mobilných aplikácií s názvom „viber“ alebo „messenger“. Ako dôvod uviedol, že právoplatným rozsudkom zo dňa 11.03.2019 je na základe rodičovskej dohody schválenej súdom maloletý zverený do osobnej starostlivosti jeho matky a otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párnny víkend v kalendárnom roku od soboty od 10:00 hod. do nedele do 19:00 hod., každú stredu v nepárnom týždni v čase od 15:00 hod. do 19:00 hod., počas jarných, letných prázdnin a vianočných sviatkov, avšak od poslednej úpravy už uplynuli viac než 3 roky a napriek snahe otca sa s matkou maloletého nedá dohodnúť na rozšírení jeho styku s maloletým, hoci maloletý má s otcom veľmi dobrý, láskyplný vzťah. Otec je toho názoru, že matka svoje postavenie matky, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti zneužíva, neumožňuje otcovi styk s maloletým v patričnom rozsahu v rozpore s jeho záujmom napriek tomu, že obaja rodičia disponujú rovnakými rodičovskými právami. Maloletý má 5 rokov, navštevuje materskú školu v Obci G. Y. od roku 2020 v čase od 8:00 hod. do 12:00 hod. Matka otca neinformuje ani o zásadných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, hoci podľa súdneho rozhodnutia sú obaja rodičia k tomu oprávnení, aj povinní. Matka odmieta s otcom akúkoľvek rozpravu týkajúcu sa maloletého, ktorý bude na budúci rok školopovinný, nie je ochotná ho ani len informovať o tom, do akej školy

mieni dieťa prihlásiť, o osude maloletého matka rozhoduje svojvoľne a informácie, ktoré mu má matka odovzdávať, otec získava počas rozhovoru s maloletým. Kvôli praktikám matky sa často stáva, že otec syna nevidí ani nepočuje viac než 10 dní, čo je neznesiteľné. Maloletý je na otca naviazaný a za účelom naplnenia základných emočných potrieb maloletého dieťaťa je preto potrebné ich styk rozšíriť. Podľa jeho doterajších skúseností s matkou (ktorá podľa názoru otca bude využívať všetky prostriedky na to, aby súdne konanie v dohľadnej dobe neskončilo) nevidí otec nádej na to, aby mu umožnila styk s maloletým do právoplatného skončenia konania vo veci samej, preto navrhuje rozšíriť ho neodkladným opatrením.

3. Súd mal obsahom spisu zistené, že práva a povinnosti rodičov k maloletému D. boli upravené rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 21P/171/2018-244 zo dňa 11.3.2019, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu. Ako vyplýva z aktuálnej správy kolízneho opatrovníka, matka spolu s jej partnerom a s maloletým býva v obci G. L., je na predĺženej rodičovskej dovolenke, maloletý je zdravý a navštevuje materskú školu v G. Y.. Matka sa vyjadрила, že s otcom nevedia komunikovať, avšak otca ohľadom maloletého informuje. Navštívili aj mediátora, na úprave styku s otcom sa ale dohodnúť nevedeli. Ďalej uviedla, že otec s maloletým sa stretáva každý druhý víkend od soboty 10:00 hod. do nedele 19:00 hod. a každú druhú stredu od 15:00 hod. do 19:00 hod., ona navrhuje styk otca s maloletým rozšíriť na každý druhý týždeň od piatka do nedele, ten istý týždeň od pondelka do utorka a nasledujúci týždeň zo stredy na štvrtok. Z pohovoru, ktorý vykonal kolízny opatrovník s maloletým vyplynulo, že do škôlky pre neho chodí matka, niekedy aj "apuka" (otecko - partner matky). "Apu" (biologický otec) pre neho do škôlky nechodí, bol by rád, keby ho občas aj "apu" zobral do škôlky. S otcom sa hrajú, stavajú z kociek alebo lega. Chodí aj k babke do Y., kde občas prespí jednu noc, a u otca dve noci. Otec maloletého uviedol, že s matkou nevedia komunikovať, napriek návšteve mediátora sa s matkou dohodnúť nevedeli. Šetrením rodinných, bytových a sociálnych pomerov na strane rodičov bolo skonštatované, že bytové pomery sú vyhovujúce a obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloleté dieťa.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné nariadovať neodkladné opatrenie tak, ako to vo svojom návrhu žiada otec. Nariadenie neodkladného opatrenia totiž prichádza do úvahy len vtedy, ak je potrebné, aby boli pomery dočasne upravené alebo ak je obava, že by bola exekúcia ohrozená. Vo veciach, týkajúcich sa starostlivosti o maloleté dieťa, prichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy aj vtedy, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, t. j. napríklad, ak by bol bezprostredne ohrozený život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa maloletého dieťaťa. Podľa článku 24 Charty základných práv Európskej únie má dieťa právo na takú ochranu a starostlivosť, ktorá je potrebná pre jeho blaho. Pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Vykonaným dokazovaním nebol však nijako osvedčený dôvod na dočasné rozšírenie úpravy styku otca s maloletým dieťaťom. Okresný súd Galanta rozsudkom č.k. 21P/171/2018-244 zo dňa 11.3.2019 upravil okrem iných práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu aj styk otca s maloletým dieťaťom a na základe citovaného rozhodnutia sa styk otca s maloletým aj realizuje, matka rešpektuje súdne rozhodnutie. Napriek tomu otec podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa snaží o rozšírenie styku s maloletým. Formou neodkladného opatrenia sa však upravuje iba základný kontakt rodiča s maloletým dieťaťom tak, aby neprišlo k narušeniu vzájomných citových väzieb. Súd preto návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. Záverom poznamenal, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení niet dostatok priestoru na vykonanie potrebného dokazovania na účely preukázania tvrdení účastníkov konania. V rámci konania o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu budú všetky skutočnosti tvrdené účastníkmi, ako aj nimi produkované dôkazy skúmané a zo strany súdu posudzované za účelom rozhodnutia vo veci samej.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, majúc za to, že rozhodnutie je zmätočné, riadne nezdôvodnené a nesprávne. Súd nedostatočne skúmal dôvody podaného návrhu, vrátane listinných dôkazov priložených k návrhu pokiaľ konštatoval, že vykonaným dokazovaním nevzhladol dôvod na dočasné rozšírenie úpravy styku otca s maloletým synom z dôvodu, že úpravu styku podľa rozsudku OS Galanta č. 21P/171/2018 zo dňa 11.3.2019 matka maloletého rešpektuje. Otec nesúhlasí ani s konštatáciou súdu, že formou neodkladného opatrenia sa upravuje iba základný kontakt rodičov s maloletým dieťaťom tak, aby nedošlo k narušeniu vzájomných citových väzieb už aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že základná a iba úplne základná úprava styku bola predmetom predchádzajúceho súdneho konania vedeného OS Galanta pod č. 21P/171/2018 a preto sa

otec domnieva, že v tomto konaní by sa už nemal riešiť základný kontakt s maloletým synom, lebo ten už bol vyriešený právoplatným rozsudkom v predchádzajúcom konaní. Otec v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že úprava styku otca s maloletým podľa doterajšieho už citovaného rozhodnutia je neaktuálna z pohľadu uplynutia času a neodzrkadľuje potreby maloletého. Nie je v súlade s jeho záujmami, keď zákonným právom maloletého je stýkať sa s oboma rodičmi rovnocenne tak, aby mohol naplňať svoje emočné potreby s oboma rodičmi. Od poslednej úpravy styku uplynuli tri roky a preto má dieťa zákonný nárok na rozšírenie styku s otcom, ako rovnocenným druhým rodičom. Skutočnosť, že matka otcovi v styku so synom bráni, otec podľa jeho názoru dostatočne preukázal v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia aj listinnými dôkazmi a to v prvom rade podpísanými rodičovskými dohodami, ktoré sa dojednali za pomoci mediátorky a napriek tomu matka dohodu odmietla dodržať a naďalej neumožňuje otcovi stýkať sa s maloletým a trvá na úprave styku podľa doterajšieho súdneho rozhodnutia. Otec má za to, že týmto dostatočne preukázal nalievavosť a nutnosť dočasnej úpravy súdnou cestou. Otec vynaložil v tomto smere maximálne úsilie na dosiahnutie dohody medzi rodičmi, napriek tomu sa dohodnutý účel nedal dosiahnuť dohodou s matkou a táto skutočnosť ušla pozornosti súdu prvej inštancie, pokiaľ návrh otca zamietol. S matkou sa dohodnúť nedá, presadzuje si iba vlastný záujem pred záujmom maloletého a preto je potrebný okamžitý zásah súdu. Zákon nedáva matkám maloletých viac práv, ale oboch rodičov stavia na jednu úroveň čo do výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Pokiaľ teda matka koná v rozpore so záujmami dieťaťa, nemala by požívať súdnu ochranu, ako tomu bolo zo strany súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, čím schválil matkino konanie, ktorá si svojvoľne a jednostranne uzurpuje všetky práva k maloletému, navyše v rozpore so záujmami maloletého. Maloletý pritom otcovi neustále prízvukuje, že s ním chce tráviť viac času. Pre otca je zarážajúce, že ako otec dieťaťa má k synovi obmedzené právo (napr. nemôže ho vodiť do škôlky, zúčastňovať sa na jeho aktivitách, oslavách v škôlke a pod.) a musí bojovať o každú hodinu navyše strávenú so synom a naproti tomu druh matky (ktorého maloletý v zmysle nesprávnych inštrukcií matky nazýva tiež otcom) má zásluhou matky neobmedzené právo k maloletému. Hoci súd s týmito skutočnosťami a listinami, z ktorých tieto skutočnosti vyplývajú, bol oboznámený, jednoducho nevzhladol potrebu dočasnej úpravy. Podľa názoru otca je tomu tak preto, že sa súd vecou náležite nezaoberal. Podľa otca bola plne preukázaná neodkladnosť dočasnej úpravy v navrhovanom zmysle, tiež zadovážené správy súdom od ÚPSVaR nasvedčujú tomu, že dočasná úprava rozšírením styku otca s maloletým je plne oprávnená a dôvodná. Otec sa považuje za zodpovedného rodiča a spôsobilého zabezpečiť starostlivosť o syna v rozsahu ako jeho matka a nevidí dôvod na to, aby mu súd v styku so synom bránil. Otec sa domnieva, že v merite veci sa bude konať zrejme dlhú dobu, aj s prihliadnutím na predpokladané znalecké dokazovania a keďže otec vynaložil maximálne úsilie dohodnúť sa s matkou, podnikol za týmto účelom všetko, avšak bez relevantného výsledku, preto považuje svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenia za osvedčený a navrhuje, aby odvolací súd jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

6. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že sa s napadnutým uznesením v plnej miere stotožňuje. Podľa nej nie je opodstatnené upravovať styk otca s maloletým neodkladným opatrením, nakoľko tento sa vykonáva nad rámec súdnej úpravy. Prípadná zmena úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorú odôvodňuje uplynutie času, je podľa nej namieste až po vykonaní dokazovania. Poukázala na to, že maloletý má veľmi dobrý vzťah k obom rodičom a to i napriek tomu, že je matke od útleho veku zverený, čo celkom iste spochybňuje všetky tvrdenia otca, ktorými sa matku snaží zdiskreditovať. Jej výchovné prostriedky nediskriminovali otca maloletého tak, ako sa vo svojich podaniach snaží navodiť, keďže otec si preukázateľne dokázal s maloletým prehĺbiť vzájomný citový vzťah. Matka poukázala na to, že nikdy otcovi nebránila v postupnom rozširovaní stykov s maloletým, avšak úmerne jeho veku a vytvorenej citovej väzbe, pričom vždy sa snažila konať v záujme maloletého. Dôrazne popiera, že by mala rozhodovať svojvoľne o živote maloletého, alebo že by zanedbávala svoju informačnú povinnosť voči otcovi, o otcovi sa vždy vyjadruje slušne a s rešpektom bez ohľadu na to, či je to v prítomnosti maloletého alebo nie, pretože si uvedomuje dôležitosť postavenia otca dieťaťa v jeho živote. Pokiaľ otec vytýka okrem iného aj nedostatočný časový priestor na komunikáciu s maloletým prostredníctvom mobilných aplikácií, otec by si mal uvedomiť, že syn má len 5 rokov a ťažko od neho možno očakávať, aby mal tak povediac „podľa predpisu“ náladu na 30 minútovú telefonickú konverzáciu, avšak takýto nezáujem maloletého by nemal byť pripisovaný matkinmu vplyvu, či matkiným snahám brániť v komunikácii s otcom. Pokiaľ ide o sprevádzanie a preberanie maloletého do a z predškolského zariadenia, ktoré maloletý navštevuje, toto bolo v posledných rokoch, vzhľadom na pandemickú situáciu zo strany materskej školy obmedzené, škôlka požadovala, aby odovzdávanie a preberanie realizovala iba jedna osoba. Nešlo teda o to, že by matka chcela otca ukrať v tomto

smere, čo nemá v úmysle robiť ani do budúcnosti, konala však v súlade s pokynmi materskej školy, pričom sama matka by bola rada, pokiaľ by jej s vyzdvihovaním a odprevádzaním maloletého D. do školského zariadenia jeho otec pomohol. V tejto súvislosti matka uviedla, že zaoberať sa výberom školského zariadenia je zatiaľ predčasné, maloletý má len 5 rokov. Matka nijako nespochybňuje dôležitú úlohu otca v živote maloletého, zároveň však maloletý v situácii, v ktorej sa nachádza, t.j. kedy je vychovávaný ešte jednou osobou, s ktorou má vytvorený pozitívny vzťah a to matkiným druhom, je pre maloletého ešte prospešnejšie. Prítomnosť takejto osoby v živote maloletého pritom matke nikto nemôže zazlievať a vzhľadom na ich dobré vzťahy to maloletému nemôže ani škodiť. Maloletý D. je v spoločnej domácnosti spolu s matkiným druhom vychovávaný od útleho veku a uvedenú situáciu berie ako prirodzenú. Oslovenie „otecko“ a „otec“ si vytvoril a vybral sám, matka s druhom mu nič nevnucovali, ani ho týmto spôsobom neusmerňovali, pričom matka mu sama niekoľkokrát vysvetlila, že by jej druhá mal oslovovať krstným menom, po čase to napokon vzdala a nechala na maloletom, aby jej druhá oslovoval ako chce. Podľa vedomostí matky však táto okolnosť nemala žiaden vplyv na oslovovanie jeho biologického otca rovnakým spôsobom. Matka má v súlade s napadnutým uznesením za to, že citové a sociálne väzby maloletého D. so svojím otcom sú terajšou úpravou dostatočne podporené. Matka sa o udržanie kontaktu maloletého s jeho otcom bude vždy tak, ako aj doteraz, snažiť. Má za to, že obaja rodičia ako dospelí ľudia konajú v najlepšom záujme ich spoločného syna, chcú mu v živote nastoliť stabilitu tak z emočného ako aj materiálneho hľadiska a hoci v súčasnosti nie sú v dostatočnej miere schopní kooperovať a musia žiadať o pomoc súd, do budúcnosti pri vzájomnom rešpektovaní sa budú vedieť o úprave ich práv a povinností k maloletému dohodnúť. Podľa názoru matky odvolanie otca v žiadnom smere nepreukázalo potrebu nariadenia neodkladného opatrenia a preto navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

7. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého nie je dôvodné.

9. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 12P/83/2022 je jednak návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému D. a jednak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenie napadnutého uznesenia i argumenty odvolateľa bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil v danej veci nedostatok podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal zmeny úpravy styku s maloletým D. do rozhodnutia súdu vo veci samej a to tak, že otec bude na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň v kalendárnom roku od štvrtka od 18:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 8:00 hod., každý nepáry týždeň v kalendárnom roku od stredy od 12:00 hod. do štvrtka do 19:00 hod., ďalej v čase letných prázdnin v kalendárnom roku 2022 od 1.7. od 9:00 hod. do 7.7. do 18:00 hod. a od 15.7. od 9:00 hod. do 22.7. do 19:00 hod., a od 1.8. od 9:00 hod. do 7.8. do 19:00 hod. a od 15.8. od 9:00 hod. do 22.8. do 19:00 hod., cez Vianočné sviatky kalendárnom roku 2022 od 26.12. od 19:00 hod. do 3.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 19:00 hod. na Veľkonočné sviatky roka 2023 od Zeleného štvrtka od 12:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 19:00 hod. a napokon tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletým dieťaťom cez telekomunikačné prostriedky videohovorom uskutočneným z jeho mobilného telefónneho čísla prostredníctvom mobilných aplikácií s názvom „viber“ alebo „messenger“ páry pondelok a páru stredy v kalendárnom roku 2022 a 2023, oba dni v čase od 19:00 hod. do 19:30 hod. a nepáry týždeň v kalendárnom roku 2022 a 2023 v utorok a v sobotu oba dni od 19.00 hod. do 19.00 hod. a to za podmienok presne špecifikovaných v jeho návrhu.

11. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach (§ 324 a nasl. CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov (§ 325 ods. 1 CSP). Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti.

12. V prejednávanej veci súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že neboli splnené podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP, pretože nebola osvedčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Styk otca s maloletým je upravený rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 21P/171/2018 zo dňa 11.03.2019, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry vikend v kalendárnom roku od soboty od 10:00 hod. do nedele do 19:00 hod., každú stredu v nepárnom týždni v čase od 15:00 hod. do 19:00 hod., počas jarných prázdnin každý páry kalendárny rok od nedele od 10:00 hod., ktorá predchádza týmto prázdninám do nedele, ktorou sa končia jarné prázdniny do 19:00 hod., počas letných prázdnin každý kalendárny rok od 08.07. od 10:00 hod. do 12.07. do 19:00 hod., od 22.07. od 10:00 hod. do 26.07. do 19:00 hod., od 05.08. od 10:00 hod. do 09.08. do 19:00 hod. a od 26.08. od 10:00 hod. do 30.08. do 19:00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok od 26.12. od 10:00 hod. do 27.12. do 19:00 hod. a každý nepáry kalendárny rok od 24.12. od 10:00 hod. do 25.12. do 19:00 hod. Zo spisu bolo osvedčené, že styk otca so synom sa v zmysle tejto úpravy aj realizuje.

13. Otec je však presvedčený o tom, že potreby dieťaťa sa zmenili a doterajšia úprava už nezodpovedá zmeneným pomerom, preto rozsah styku treba podľa neho rozšíriť, aby boli naplnené emocionálne potreby dieťaťa a realizované právo dieťaťa na rovnocennú starostlivosť zo strany oboch rodičov. Otec sa odvoláva na nemožnosť mimosúdnej dohody s matkou dieťaťa (ktorá napriek uzavretiu už dvoch dohôd rodičov o rozšírení styku pred mediátorom a to dňa 26.04.2021 a dňa 07.03.2022, odmieta otcovi umožniť širší styk s dieťaťom) a na záujem maloleté dieťa, ktoré jednak má právo na rovnocenný styk s oboma rodičmi a jednak prejavilo vôľu stretávať sa s otcom častejšie než doposiaľ.

14. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu, berúc do úvahy argumentáciu otca a ním založené listinné dôkazy, dospel k záveru, že je tu nepochybne dôvod na otvorenie otázky, či doterajšia úprava styku otca s maloletým tak, ako bola nastolená rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 21P/171/2018 zo dňa 11.03.2019, je ešte v súčasnosti primeraná a zodpovedajúca záujmu maloletého dieťaťa, pretože uplynutím dlhšieho časového obdobia, počas ktorého sa maloletý s otcom pravidelne stýkal, sa ich citové väzby prehĺbili a je dôvodný predpoklad, že rozsah stretávania, ktorý bol vyhovujúci v roku 2019, odkedy maloletý vyrástol, už nezodpovedá zmeneným pomerom.

15. Zároveň však odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie musel konštatovať, že nie sú splnené zákonné dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia v zmysle otcovho návrhu, keď nebolo zistené ohrozenie práv maloletého dieťaťa vyžadujúce neodkladnú úpravu. Vzhľadom k uvedenému sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť tam uvedených dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP), pričom nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý navyše v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia. K odvolacím námietkam otca sa však žiada doplniť nasledovné:

16. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v

primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúci. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Z uvedeného je teda nepochybné, že maloletý D. má právo byť vychovávaný oboma rodičmi, hoci títo spolu nežijú a v primeranom rozsahu sa sťahujú aj s otcom ako rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, avšak otec má pravidelný styk so synom garantovaný právoplatným rozsudkom a skúmanie primeranosti tohto rozsahu stykov maloletého dieťaťa s otcom nemôže byť predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia (vylučuje to rýchlosť konania a jeho procesná zjednodušenosť), ale predmetom konania vo veci samej.

17. Pokiaľ otec vo svojom návrhu (rovnako ako v odvolaní) argumentoval, že matka koná v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa tým, že bráni otcovi v styku nad rámec súdneho rozhodnutia a zneužíva svoje postavenie rodiča, odvolací súd uvádza, že toto z obsahu spisu nevyplýva. Vyjadrenia oboch rodičov v podstate svedčia o tom, že matka riadne umožňuje otcovi styk s maloletým v zmysle právoplatného rozsudku, čo nemožno považovať za zneužívanie postavenia rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti. Ostatne, v danom prípade navyše z obsahu spisu nevyplýva ani otcom tvrdené bránenie v širších stykoch než upravuje právoplatné súdne rozhodnutie, pretože sám otec uvádzal v návrhu, že matka mu od apríla 2021 umožňovala stretávať sa s dieťaťom aj nad rámec súdnej úpravy a to v nepárne pondelky. Odvolací súd pripomína, že ak aj rodičia uzavreli dohodu u mediátora, táto vzhľadom na formu v akej bola urobená, nie je priamo súdne vykonateľná, otcovi ale nič nebránilo, aby si zabezpečil jej vykonateľnosť spôsobom súladným so zákonom, alebo podal na súde návrh na schválenie rodičovskej dohody. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 15 ods. 2 zákona č. 420/2004 Z.z. o mediácii a o doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého na základe dohody, ktorá vznikla ako výsledok mediácie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie, ak je táto dohoda podľa podmienok ustanovených v osobitných predpisoch buď spísaná vo forme notárskej zápisnice alebo schválená ako zmier pred súdom či rozhodcovským orgánom. Pokiaľ došlo k situácii, kedy matka, po pristúpení k dohode uzavretej u mediátora dňa 07.03.2022, zmenila názor na vhodnosť tam stanovenej rozšírenej úpravy, toto samé osebe nie je žiadnym dôkazom zneužívania rodičovských práv alebo konania v rozpore so záujmom dieťaťa (matka je presvedčená, že koná v záujme maloletého). Zároveň treba upriamiť pozornosť na významný fakt a síce, že najlepší záujem maloletého D. - z pohľadu frekvencie, dĺžky a podmienok osobného stretávania ako aj inej formy kontaktov medzi otcom a maloletým (napr. formou elektronickej komunikácie, ktorej návrhom sa otec rovnako domáhal) je v tomto štádiu konania ťažko zistiteľný pre krátkosť času a nedostatok dôkazov, súd má totiž k dispozícii len vyjadrenia oboch rodičov (z ktorých jeden považuje navrhovaný styk za súladný s najlepším záujmom dieťaťa a druhý ho považuje za nesúladný so záujmom dieťaťa) a vyjadrenie kolízneho opatrovníka, z ktorého okrem všeobecného záveru o tom, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloletého, možno vo vzťahu k posudzovanej otázke (z pohovoru s maloletým) usúdiť v podstate jedine to, že vzťahy medzi otcom a dieťaťom sú dobré a maloletý by uvítal, aby ho otec vodil tiež občas do škôlky. Aj keď v zmysle § 38 CMP platí, že ak je účastníkom konania maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor má prihliadať, v danom prípade vyjadrenia maloletého vzhľadom na ich všeobecný charakter nepredstavujú žiadny určujúci dôkaz, ktorý by osvedčoval potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy.

18. Účelom konania o neodkladnom opatrení je dočasná a podľa možnosti čo najrýchlejšia úprava pomerov účastníkov za situácie, že tieto upravenými nie sú a je tu nebezpečenstvo určitej celkom konkrétnej ujmy (pre ktoré vec neznesie odklad až do vydania rozhodnutia vo veci samej, teda do rozsudku upravujúceho pomery účastníkov definitívne). Práve rýchlosť, s akou treba k rozhodovaniu vo veciach neodkladných opatrení pristupovať, však kladie zvýšené nároky na doloženie tvrdení uvádzaných v návrhu tak, aby tu bolo možné považovať potrebu navrhovanej dočasnej úpravy za osvedčenú (to preto, lebo súd pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení zásadne nevykonáva žiadne dokazovanie, ktoré je takto vyhradené až konaniu vo veci samej). Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup stanovený inak pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade podľa cit. § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo obava, že exekúcia bude ohrozená).

19. V danom prípade navrhovaného neodkladného opatrenia zo strany otca má ísť o zmenu styku otca s maloletým dieťaťom bez toho, aby súd mal osvedčenú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu do pomerov účastníkov vo forme nariadenia neodkladného opatrenia. Styk otca s maloletým je upravený rozhodnutím vo veci samej, pričom otcom predkladané tvrdenia a súdom doposiaľ zistené skutočnosti vyplývajúce zo skráteného dokazovania nedávajú podklad pre vyslovenie záveru o nevyhnutnosti požadovanej neodkladnej úpravy. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. V prejednávanej veci odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie musel konštatovať, že nie sú splnené zákonné dôvody pre vydanie neodkladného opatrenia tak, ako to požaduje otec maloletého, keď nebolo zistené ohrozenie práv maloletého dieťaťa. Predmetný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia tak postráda charakter naliehavosti a nevyhnutnosti a preto mu nebolo možné vyhovieť. Prípadné rozšírenie styku otca s maloletým bude preto možné až po vykonaní riadneho a úplného dokazovania vo veci samej, kedy súd bude zisťovať okrem názoru maloletého dieťaťa všetky súvisiace okolnosti potrebné pre ustálenie, či a ak áno, v akom konkrétnom rozsahu a za akých podmienok je potrebné styky otca s maloletým upraviť, prípadne akým iným spôsobom treba doteraz platný rozsudok korigovať.

20. Keďže zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené, odvolaciemu súdu tak nezostávalo iné, než vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP. O trovách konania odvolací súd nerozhodoval, pretože šlo o prípad rozhodovania o neodkladnom opatrení, v ktorom rozhodovanie patrí až konečnému rozhodnutiu.

21. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).